

HER ER VERDENS 25 STØRSTE KLIMASYNDERE

For første gang er der nu sat navne på de virksomheder, som har bidraget mest til de truende klimaforandringer. Siden 1988, hvor FN's Klimapanel blev nedsat, er udledningen af drivhusgasser fordoblet i forhold til de foregående knap 250 år siden den industrielle revolution. Og mere end halvdelen af den seneste udledning på 830 gigaton CO₂e (51 pct.) kan spores tilbage til kun 25 stats- og privatejede kul, olie og gasselskaber, viser en ny rapport fra CDP og Climate Accountability Institute.

Hovedparten af de største klimasyndere ejer også de største nuværende reserver af fossile brændstoffer målt på deres potentielle udledning af drivhusgasser i fremtiden. Dermed har netop disse virksomheder et helt afgørende ansvar for, om det lykkes at begrænse den gennemsnitlige temperaturstigning til to grader og helst kun 1,5 grader, som stort set alle verdens lande blev enige om med Paris-aftalen i 2015.

Selvom flere af de største børsnoterede virksomheder er i gang med at omdanne sig selv fra fossile brændstofselskaber til energiselskaber med ingen eller begrænset CO₂ udledning, har hovedparten af de 25 største klimasyndere endnu ikke sat kursen mod at ville bidrage til den internationale klimaaf tale. Det viser følgende oversigt, baseret på klimadata fra MSCI ESG Research og Engagement Internationals løbende engagement dialog med de børsnoterede virksomheder, som har størst betydning for klimaændringerne.

China Coal står for den absolut største udledning af drivhusgasser siden 1988 med 128 gigaton CO₂e fra egne operationer (scope 1) og de tilknyttede produkter (scope 3). Det svarer til 14 pct. af den samlede udledning. Som en af verdens største ejere af kulreserver står det delvist stats-ejede og børsnoterede selskab til at fortsætte som en af verdens største klimasyndere. Den kinesiske regering lukker ganske vist en del kulminer og satser massivt på vedvarende energi. Men China Coal har ingen mål og strategi for at bidrage til Paris-aftalen og afviser en dialog om dette med investorerne.

Nogenlunde det samme gælder Coal India. Det delvist stats-ejede og børsnoterede selskab er ansvarlig for 1,9 pct. af den samlede udledning siden 1988 og står også til at bi-

drage mærkbart til den fremtidige udledning med nogle af verdens største kulreserver. Selv om den indiske regering er i gang med at lukke mange kulminer og er meget aktiv i forhold til solenergi, er Coal Indias klima strategi, management og vilje til dialog med investorerne særdeles begrænset.

USA's største kulproducent Peabody Energy er genopstået efter en konkurs i 2016 som følge af faldende kulpriser. Men selskabet har fortsat en meget svag management og strategi i forhold til klima, selv om ledelsen siger, CO₂ udledningen skal reduceres.

Til gengæld er der mere håb, når det gælder de børsnoterede mineselskaber BNP Billiton og Rio Tinto. Siden 1988 har de bidraget med henholdsvis 0,9 og 0,7 pct. af den samlede udledning af drivhusgasser. Men begge de australske selskaber har en udviklet klimastrategi og management, og det er sandsynligt, at de frasælger deres kulaktiviteter og koncentrerer sig om de øvrige mineaktiviteter.

10 af de 25 største klimasyndere er børsnoterede olie- og gasselskaber. Alle har de bidraget med mellem én og to pct. af den samlede udledning fra operations og produkter siden 1988, og er fortsat blandt ejerne af de største reserver af fossile brændstoffer målt på den potentielle fremtidige udledning. Men der er meget stor forskel på deres tilgang til klimaudfordringerne. Det franske olie og gasselskab Total har den mest ansvarlige tilgang til Paris-aftalen med en klar strategi om at blive et af fremtidens energiselskaber uden CO₂ udledning. BP, Shell, Petrobras, ConocoPhillips og Gazprom ser ud til at ville i samme retning, men i noget mindre overbevisende grad. I den anden ende af skalaen og klart ude af trit med Paris-aftalen er Lukoil, China National Petroleum Company, Chevron og Exxon.

Endelig må det samme konkluderes om de stats-ejede selskaber Saudi Arabien Oil Company (Aramco), National Iranian Oil, Petroleos Mexicanos, Petroleos de Venezuela, Abu Dhabi National Oil, Poland Coal, Sonatrach, og en gruppe tidligere stats-ejede russiske kulselskaber. Kuwait Petroleum og Nigerian National Petroleum viser dog visse indikationer på en tilpasning til den nye klimavirkelighed.

Artiklen er skrevet af Erik Alhøj, direktør for Engagement International, som rådgiver institutionelle investorer om engagement og ansvarlige investeringer i samarbejde med MSCI ESG Research.